

Daniels bok – nummer fyrtiofyra

Avslöjandet av de förlorade grundvalarna: William Millers profetiska sanningar och adventismens sista dagar

Jeff Pippenger

2024-01-08

William Millers grundläggande sanningar övertäcktes under adventismens fyra generationer. Återställelsen av dessa grundläggande sanningar framställs i hans andra dröm och identifieras gång på gång i Bibeln och Profetians Ande som det verk som Guds folk i den sista tiden skall fullborda. Millers dröm visar att när mannen med smutsborsten återställer juvelerna, skall de lysa tio gånger klarare än solen.

Millers ramverk byggde på insikten om de två förödande makterna, hedendomen följt av påvedömet, och aposteln Paulus' vittnesbörd i andra kapitlet av Thessalonikerbrevet gav Miller ankaret för hans ramverk. Där identifierar Paulus att det hedniska Rom hade hållit påvedömet tillbaka från att uppstiga till makten, till dess att det hedniska Rom togs bort. I 2 Thessalonikerbrevet gav Paulus också ankaret för Future for Americas ramverk, när han identifierade att "laglöshetens människa" i kapitlet också framställdes som den kung som upphöjde sig själv i Daniel kapitel elva, vers trettiosex.

Det är väsentligt att se att kunskapens tillväxt i rörelsen hos både den förste och den tredje ängeln var direkt förknippad med Paulus' vittnesbörd i andra kapitlet av Thessalonikerbrevet. Vid ändens tid år 1798, och även 1989, öppnades Daniels bok, och därmed inleddes en prövningsprocess i tre steg. Prövningsprocessen frambringar alltid två grupper av tillbedjare i den historia där Daniels bok öppnas. Det är väsentligt att se Paulus' skrifter i samband med kunskapens tillväxt vid ändens tid, ty det är just i det kapitlet som Paulus varnar för att de som inte tar emot "kärleken till sanningen" skall få en kraftig villfarelse från Gud. Den kraftiga villfarelsen är det som kommer över de ogudaktiga i tolfte kapitlet av Daniels bok, vilka förkastar kunskapens tillväxt. I båda dessa historier syftar den kraftiga villfarelsen allra tydligast på adventismen.

Han som ser under ytan, som läser alla människors hjärtan, säger om dem som har haft stort ljus: "De plågas inte och häpnar inte över sitt moraliska och andliga tillstånd." Ja, de har valt sina egna vägar, och deras själ har sin lust i deras styggelser. Jag skall också utvälja deras villfarelser och låta det de fruktar komma över dem; eftersom ingen svarade när jag kallade, och de inte hörde när jag talade, utan gjorde det som var ont i mina ögon och valde det som jag inte hade behag till." "Gud skall sända dem en kraftig villfarelse, så att de tror lögnen", eftersom de inte tog emot kärleken till sanningen, för att de skulle bli frälsta, "utan hade sin lust i orättfärdigheten." Jesaja 66:3, 4; 2 Thessalonikerbrevet 2:11, 10, 12.

Den himmelske Läraren frågade: "Vilken starkare villfarelse kan bedra sinnet än föreställningen att ni bygger på den rätta grunden och att Gud godtar era gärningar, när ni i verkligheten utför många ting enligt världslig kloket och syndar mot Jehova? O, det är ett stort bedrägeri, en fängslande villfarelse, som tar sinnen i besittning när människor som en

gång har känt sanningen misstar gudsfruktans form för dess ande och kraft; när de menar att de är rika och har överflöd och inte behöver något, fastän de i verkligheten är i behov av allt.”

”Gud har inte förändrats i sitt förhållande till sina trogna tjänare som bevarar sina kläder obefläckade. Men många ropar: ’Frid och säkerhet’, medan plötslig undergång kommer över dem. Om inte en grundlig omvändelse äger rum, om inte människor ödmjucar sina hjärtan genom bekännelse och tar emot sanningen sådan den är i Jesus, skall de aldrig komma in i himlen. När rening skall äga rum i våra led, skall vi inte längre vila i självtillfredsställelse och skryta över att vara rika och ha överflöd på allt och inte behöva något.

”Vem kan sanningsenligt säga: ’Vårt guld är luttrat i elden; våra kläder är obefläckade av världen’? Jag såg vår Lärare peka på de så kallade rättfärdighetens kläder. När Han slet av dem blottlade Han orenheten därunder. Sedan sade Han till mig: ’Ser du inte hur de skenheligt har dolt sin orenhet och sin karaktärs ruttenhet?’ ”Hur har den trogna staden blivit en sköka!” Min Faders hus har blivit ett marknadshus, en plats varifrån den gudomliga närvaron och härligheten har vikit bort! Därför råder svaghet, och styrka saknas.” Testimonies, band 8, 249, 250.

Adventismen var ”den trogna staden” när den förkunnade Midnattsropet år 1844. År 1863 började den processen att förkasta de ”grundvalar” som hade blivit lagda genom William Millers tjänst. När de började åsidosätta de grundläggande sanningarna och därigenom täcka dem med förfalskade juveler och mynt, byggde de en ny grund. De som påbörjade, fullföljde och fortsätter detta verk framställs i Profetians Andes skrifter som ”de som har haft stort ljus.”

Det ”stora ljus” som de en gång hade framställdes i Millers dröm som juvelerna i skrinet, vilka Miller placerade på ett bord i mitten av sitt rum och som lyste klarare än ”solen”. I det nyss anförda avsnittet identifierar syster White ”dem som har haft stort ljus”, men som ”har valt sina egna vägar”.

De valde en ny väg år 1863. Hon säger att det är ”en fängslande villfarelse, som tar sinnen i besittning när människor som en gång har känt sanningen, misstar gudsfruktighetens sken för dess ande och kraft; när de menar att de är rika och har överflöd och inte behöver något, medan de i verkligheten behöver allting.”

Hon identifierar det laodiceiska tillståndet, vilket hon och hennes make fastställde hade inträtt år 1856. De prövades därefter under sju år, men bestod inte provet år 1863 och började då uppföra den falska grund som för med sig den kraftiga villfarelsen i Paulus varnande budskap i Thessalonikerbrevet. Paulus varning i Thessalonikerbrevet är ett ankare för rörelsen både vid adventismens början och vid dess avslutning, och överensstämmer fullkomligt med Millers dröm, som behandlar både adventismens början och dess avslutning. Hans dröm visar att när verket att återställa de ursprungliga sanningarnas juveler är fullbordat, kommer dessa sanningar att lysa tio gånger klarare än när de först lyste vid Midnattsropet i adventismens början. Hur kan det komma sig att Millers förståelse nu lyser klarare än när han först insåg sanningen?

Det finns flera sanningar framställda på de två heliga tavlorna i Habackuk kapitel två. Dessa sanningar framställdes i Millers dröm som juveler som slutligen skulle återställas i de sista

dagarna, strax före midnattsropet. De förfalskade juveler som bärs ut genom fönstret i Millers dröm representerar både de falska läror som infördes i adventismen för att skapa en falsk grundval och för att dölja den sanna grundvalen; men de representerar också dem som vägrar att släppa taget om de falska läror som utgör den falska grundvalen. "Det dagliga" var ankaret för William Millers sanningens ramverk som upprättade den ursprungliga grundvalen, och i de sista dagarna symboliserar "det dagliga" inte endast hedendomen, såsom Miller korrekt identifierade, utan det är också symbolen för det uppror som frambringade den falska grundvalen.

Bibeln, Profetians Ande och historien vittnar alla om att domstimens rop från 1798 till 1844 var förkunnelsen av det budskap som upptäcktes och framlades av William Miller. Detta är anledningen till att rörelsen kallas milleritrörelsen. Logiskt sett är det att förkasta den rörelsen att förkasta det ljus som framträdde år 1798, vilket Daniel identifierade som en ökning av kunskap.

Jesaja talar om Efraims drinkare och identifierar dessa drinkare som de hånfulla män som härskar över Jerusalems folk. Jesaja identifierar att de inte är druckna av bokstavligt vin; de är druckna av andligt vin. Andligt vin i Bibeln är, beroende på sammanhanget, antingen sann eller falsk lära. Efraims drinkare är druckna av falsk lära, som är Babylons vin, såsom det framställs genom skökan i Tyrus i kapitel sjutton i Uppenbarelseboken och genom Belsassar under hans sista natt av festande.

Jesaja angav verkningarna av det andliga rus som kommer över de bespottande män som härskar över Jerusalems folk.

Stanna upp och förundras; ropa högt och ropa: de är druckna, men inte av vin; de raglar, men inte av starka drycker. Ty Herren har utgjutit över er en ande av djup sömn och tillslutit era ögon; profeterna och era furstar, siarna, har han övertäckt. Och all syn har blivit för er såsom orden i en förseglad bok, som man räcker åt en som är lärd och säger: "Läs detta, jag ber dig"; och han svarar: "Jag kan inte, ty den är förseglad." Och boken räcks åt en som inte är lärd och man säger: "Läs detta, jag ber dig"; och han svarar: "Jag är inte lärd." Därför sade Herren: Eftersom detta folk närmar sig mig med sin mun och ärar mig med sina läppar, men håller sitt hjärta långt ifrån mig, och deras fruktan för mig är ett bud av människor som de har lärt sig, därför, se, skall jag åter göra ett underbart verk bland detta folk, ja, ett underbart verk och ett under; ty deras visas vishet skall gå förlorad, och deras förståndigas förstånd skall döljas. Ve dem som söker djupt för att dölja sitt rådslag för Herren, och vilkas gärningar sker i mörkret, och som säger: "Vem ser oss?" och "Vem känner oss?" O, vilket förvändande av allt! Skall krukmakarleran anses såsom krukmakaren? Skall verket säga om honom som gjorde det: "Han gjorde mig inte"? Eller skall det som formats säga om honom som formade det: "Han hade inget förstånd"? Jesaja 29:9–16.

Syster White citerar dessa verser och tillägger sedan:

"Varje ord av detta skall uppfyllas. Det finns sådana som inte ödmjukar sina hjärtan inför Gud och som inte vill vandra rättfärdigt. De döljer sina verkliga avsikter och håller gemenskap med den fallne ängeln, som älskar och gör lögn. Fienden lägger sin ande på de människor som han kan använda för att bedra dem som delvis befinner sig i mörker. Somliga blir alltmer genomträngda av det rådande mörkret och åsidosätter sanningen för villfarelse. Den dag som

profetian har utpekats har kommit. Jesus Kristus är inte förstådd. Jesus Kristus är för dem en fabel. På detta stadium i jordens historia handlar många som druckna män. 'Stanna upp och häpna; ropa högt och ropa; de är druckna, men inte av vin; de raglar, men inte av starka drycker. Ty Herren har utgjutit över er en djup sömns ande och har tillslutit era ögon. Profeterna och era styresmän, siarna, har han övertäckt.' En andlig berusning vilar över många som antar att de är det folk som skall upphöjas. Deras religiösa tro är alldeles sådan som den framställs i detta skriftställe. Under dess inflytande kan de inte vandra rakt. De gör krokiga stigar i sitt handlingsätt. Den ene och sedan den andre raglar fram och tillbaka. Herren ser på dem med stor medömkan. Sanningens väg har de inte känt. De är sinnrika planerare, och de som kunde och borde ha hjälpt till följd av klar andlig syn är själva bedragna och understödjer ett ont verk."

"Utvecklingen under dessa sista dagar kommer snart att bli avgjord. När dessa spiritualistiska bedrägerier blir avslöjade såsom det de verkligen är — onda andars hemliga verksamhet — kommer de som har tagit del i dem att bli såsom människor som har förlorat sitt förstånd."

"Därför säger Herren: Eftersom detta folk kommer nära mig med sin mun och hedrar mig med sina läppar, men håller sina hjärtan långt ifrån mig, och deras fruktan för mig är ett människobud som de har lärt sig, därför skall jag än en gång göra ett underbart verk bland detta folk, ja, ett underbart verk och ett tecken; ty deras visas vishet skall förgås, och deras förståndigas förstånd skall döljas. Ve dem som i djupen söker dölja sina rådslag för Herren, och vilkas gärningar sker i mörkret, och som säger: Vem ser oss, och vem känner oss? Sannerligen, er omkastning av allting skall räknas såsom krukmakarens lera; ty skall verket säga om honom som gjorde det: Han gjorde mig inte? Eller skall det som formats säga om honom som formade det: Han hade inget förstånd?"

"Det framställs för mig att vi i vår erfarenhet har mött och nu möter just detta tillstånd. Människor som har haft stort ljus och underbara privilegier har tagit emot ordet från ledare som anser sig visa, som i hög grad har blivit gynnade och välsignade av Herren, men som har tagit sig själva ur Guds hand och ställt sig i fiendens led. Världen skall översvämmas av skenbara villfarelser. Ett mänskligt sinne, som godtar dessa villfarelser, kommer att verka på andra mänskliga sinnen, vilka har förvandlat de dyrbara bevisen för Guds sanning till lögn. Dessa män kommer att bli bedragna av fallna änglar, då de borde ha stått som trofasta väktare och vakat över själar såsom de som måste avlägga räkenskap. De har lagt ned sin strids vapen och har gett akt på förförande andar. De gör Guds råd om intet och åsidosätter hans varningar och tillrättavisningar, och står uttryckligen på Satans sida, i det att de ger akt på förförande andar och onda andars läror."

"Andlig berusning har nu kommit över människor som inte borde stappla såsom män under inflytande av starka drycker. Brott och oordningar, bedrägeri, svek och orättfärdigt handlande fyller världen, i enlighet med den undervisning som ges av ledaren som gjorde uppror i de himmelska hoven."

"Historien skall upprepas. Jag skulle kunna ange vad som kommer att ske inom den närmaste framtiden, men tiden är ännu inte inne. Gestalter av de döda kommer att framträda genom Satans listiga anslag, och många kommer att sluta sig till den som älskar och gör lögn. Jag

varnar vårt folk att mitt ibland oss kommer somliga att avfalla från tron och ta intryck av förförande andar och onda andars läror, och genom dem kommer sanningen att bli illa omtalad.” Battle Creek Letters, 123–125.

Alla profeterna, däribland Jesaja och syster White, identifierar de sista dagarna. I dessa dagar står adventismens ledare ”rent av på Satans sida och lyssnar till förföriska andar och onda andars läror.” Syster White framställer en förutsägelse när hon säger: ”När dessa spiritualistiska bedrägerier visar sig vara vad de verkligen är — onda andars hemliga verksamhet — kommer de som har varit delaktiga i dem att bli som människor som har förlorat sitt förstånd.” Adventismens ledarskap kommer att bli som människor som har förlorat sitt förstånd vid den punkt i de sista dagarnas historia då deras berusning uppenbaras vara ”onda andars hemliga verksamhet.”

Det sker ett avförseglingsverk beträffande de hånfulla mäns gärning som härskar över folket i Jerusalem i de sista dagarna. Detta avförseglingsverk illustrerades i Millers dröm, när Miller bad och sedan öppnades en dörr. Det äger rum strax innan han slöt sina ögon för ett ögonblick, vilket utmärker själva slutet på beseglingsprocessen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Öppnandet av en dörr utmärker en förändring av hushållningar, och vid den tidpunkten övergår den laodiceiska rörelsen under den tredje ängeln till den filadelfiska rörelsen under den tredje ängeln.

I avsnittet i Jesaja ges en sammanfattning av det onda verk som Efraims drinkare utför, de män som ”borde ha stått som trogna väktare”. Sammanfattningen uttrycks så: ”Sannerligen, ert upp-och-nedvändande av allting skall aktas såsom krukmakarens lera; ty skall verket säga om honom som gjorde det: Han har inte gjort mig? eller skall det formade säga om honom som formade det: Han hade inget förstånd?”

Millers identifiering av ”det dagliga” som antingen hedendomens religion eller det hedniska Rom är i sista hand en symbol för Satan, ty både Satan och det hedniska Rom representeras som draken.

”Således representerar draken, i första hand, Satan, men är, i en sekundär bemärkelse, en symbol för det hedniska Rom.” The Great Controversy, 439.

När syster White talar om de män som styr Jerusalem i de sista dagarna, säger hon: ”Somliga blir genomsyrade av det mörker som råder och åsidosätter sanningen för villfarelse. Den dag som utpekats av profetian är kommen. Jesus Kristus förstås inte. Jesus Kristus är för dem en fabel.” År 1901 började en ledare inom adventismen från Tyskland att införa den avfälliga protestantismens falska uppfattning om ”det dagliga” i Daniels bok. Den uppfattningen identifierar ”det dagliga” som Kristi helgedomstjänst, eller någon variant av den tanken. Jag säger någon variant, därför att olika betoningar har lagts på denna osanning genom den historia som följde efter 1901, men dessa falska uppfattningar leder alltid till slutsatsen att ”det dagliga” representerar någon form av Kristi verk.

Den juvel som utgjordes av läran om ”det dagliga”, vilken Miller identifierade som en satanisk symbol, är i de sista dagarnas adventism en symbol för Kristus. När den introducerades år 1901 var det mycket få som antog uppfattningen att ”det dagliga” var en symbol för Kristus och inte en symbol för Satan, men vid 1930-talet hade juvelen i läran om ”det dagliga”, som Miller hade grävt

fram ur den åder av sanning som återfinns i 2 Thessalonikerbrevet, kapitel två, förkastats, liksom ”de sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex hade förkastats år 1863. Någonstans i historien från 1863 till 1930-talet hade adventismen bytt ledare utan att inse det.

”Bröder, jag ser er fara, och åter frågar jag: Gör ni som far vilse någon ansträngning att rätta det som är orätt? Själars människor kan vackla fram, vandrando i mörker, därför att ni inte har gjort raka stigar för era fötter. Om ni står i förtroendeställning, vädjar jag desto innerligare till er, för era egna själars skull och för dem som ser upp till er som vägvisare: omvänd er inför Gud för varje begånget misstag och bekänn er villfarelse.

”Om du ger efter för hjärtats hårdnackenhets och genom stolthet och självrättfärdighet inte bekänner dina fel, kommer du att lämnas underkastad Satans frestelser. Om du, när Herren uppenbarar dina misstag, inte omvänder dig eller avlägger bekännelse, kommer hans försyn att låta dig gå över samma mark gång på gång. Du kommer att lämnas att begå misstag av liknande slag, du kommer att fortsätta att sakna vishet och kommer att kalla synd rättfärdighet och rättfärdighet synd. Den mängd av villfarelser som kommer att råda i dessa sista dagar kommer att omringa dig, och du kommer att byta ledare och inte veta att du har gjort det.”
Review and Herald, 16 december 1890.

De föraktfulla män som härskar över Jerusalems folk, vilka är män ”i förtroendeställning”, skall ”kalla synd rättfärdighet och rättfärdighet synd”, och: ”Sannerligen, er omkastning av allting skall aktas såsom krukmakarlera; ty skall verket säga om honom som gjorde det: Han har inte gjort mig? eller skall det som formats säga om honom som format det: Han hade inget förstånd?” I det tilltagande upprорот genom adventismens fyra generationer byter de som innehar förtroendeställningar ledare utan att veta det. De vet det inte, ty de har steg för steg och oavblåtligt förkastat bevisen för sina misstag. I det tilltagande upprорот ”skall deras visa mäns vishet gå förlorad, och deras förståndiga mäns förstånd skall döljas.”

De skall vända allting upp och ner och kalla synd rättfärdighet och rättfärdighet synd. Symbolen för detta uppror är läran om ”det dagliga”, vilken för Miller var en satanisk symbol, och vilken adventismen i dag identifierar som en symbol för Kristus. Det som en gång var ankaret som fastställde ramen för William Millers profetiska tillämpningar, har nu blivit en symbol för de hånfulla mäns berusning som råder över Jerusalems folk. Den symbolik som är förknippad med ”det dagliga” i Daniels bok lyste klart som solen när den erkändes i Millers skrin i adventismens begynnelse, men i de sista dagarna lyser den sanningen tio gånger klarare, ty talet tio är en symbol för en prövning, och för det forntida Israel var det tionde provet det slutliga provet.

Moderna fariseer har ”tillskrivit” ”Kristi verk” ”sataniska makter” genom att identifiera hedendomen som ”Guds heliga kraft”.

”Fariseerna syndade mot den Helige Ande. Deras talets gåva användes till att smäda världens Frälsare, och den upptecknande ängeln skrev deras ord i himlens böcker. De tillskrev Guds heliga kraft, sådan den uppenbarades i Kristi gärningar, sataniska verkande makter. De kunde inte undgå hans underbara gärningar eller tillskriva dem naturliga orsaker, därför sade de: ’Det är djävulens verk.’ I otro talade de om Guds Son som om han vore en människa. De helandets

gärningar som utfördes inför dem, gärningar som ingen människa hade gjort eller kunde göra, var en uppenbarelse av Guds kraft, men de beskyllde Kristus för att stå i förbund med helvetet. Envisa, trumppna, järnhjärtade beslöt de att sluta sina ögon för alla bevis, och därigenom begick de den oförlåtliga synden.” Manuscript Releases, band 4, 360.

Vi kommer i nästa artikel att fortsätta vår behandling av den kunskapsökning som blev upplåten i den förste ängels rörelse.